

pátek 10. května 2013

Tridentské vyznání víry

(Bylo předepsáno bullou "Iniunctum nobis" římského papeže Pia IV. ze dne 13.11. 1564. Dodatek o koncilu vatikánském byl vložen mocí dekretu koncilní kongregace ze dne 20.1. 1877.

Já, N.N., pevně věřím a vyznávám vcelku i jednotlivě všechno, co je obsaženo ve vyznání víry, jež svatá Církev římská užívá, totiž:

Věřím v jednoho Boha,
Otce všemohoucího, Stvořitele nebe i země,
všeho viditelného i neviditelného.
I v jednoho Pána Ježíše Krista,
Syna Božího jednorozeného
a z Otce narozeného přede všemi věky:
Boha z Boha, Světlo ze Světla, Boha pravého z Boha pravého,
zplozeného, nestvořeného, jedné podstaty s Otcem,
skrze něhož všechno je stvořeno.
On pro nás lidi a pro naši spásu
sestoupil s nebe
a skrze Ducha svatého přijal tělo z Marie Panny
a stal se člověkem.
Byl za nás ukřižován za dnů Poncia Piláta,
trpěl a byl pohřben.
A třetího dne vstal z mrtvých podle Písma.
A vstoupil do nebe, sedí po pravici Otce.
A znovu přijde, ve slávě, soudit živé i mrtvé
a jeho království bude bez konce.
I v Ducha svatého, Pána a Dárce života,
jenž z Otce i Syna vychází,
s Otcem i Synem je zároveň uctíván a oslavován
a mluvil ústy proroků.
I v jednu svatou, všeobecnou a apoštolskou Církev.
Vyznávám jeden křest na odpuštění hříchů.
A očekávám vzkříšení mrtvých
a život budoucího věku. Amen.

Apoštolské i církevní podání, jakož i veškeré zvyklosti a ustanovení této Církev naprosto uznávám a ze srdce přijímám. Právě tak uznávám Písmo svaté podle smyslu, jež zachovávala a zachovává svatá Matka Církev, jíž jediné přísluší o pravém smyslu a výkladu svatých Písem rozhodovat, a nikdy je nepřijmu a nebudu vykládat jinak než podle jednomyslného souhlasu Otců.

Také vyznávám, že je v pravdě a vlastním smyslu sedm svátostí Nového zákona, ustanovených od našeho Pána Ježíše Krista a potřebných ke spáse lidského rodu, třebaže nejsou všechny potřebné každému bez rozdílu, totiž: křest, biřmování, eucharistie, pokání, pomazání nemocných, kněžství a manželství; že udělují Boží milost a tři z nich, totiž křest, biřmování a kněžství nemohou být bez svatokrádeže přijaty více než jedenkrát. Uznávám a připouštím i Církví uznané a schválené obřady při slavném udělování všech výše jmenovaných svátostí.

Přijímám a uznávám vcelku i jednotlivě všechno, co bylo na svatém koncilu tridentském vymezeno a prohlášeno o hříchu prvotním a ospravedlnění.

Rovněž vyznávám, že ve mši svaté je Bohu přinášena pravá a vlastní smírná oběť za živé i zemřelé, že v nejsvětější Svátosti oltářní je pravým, skutečným a podstatným způsobem přítomno tělo a krev s duší i božstvím našeho Pána Ježíše Krista a že v této svátosti se děje to, co svatá Církev katolická nazývá přepodstatněním, totiž proměna celé podstaty chleba v tělo Kristovo a celé podstaty vína v krev Kristovu.

Vyznávám, že pod kteroukoli z obou způsob chleba a vína je přítomen Kristus celý a nerozdělený a přijímá se pravá svátost.

Pevně věřím, že je očištec a že duším v očištcí je možné pomáhat přímluvnými modlitbami věřících; právě tak věřím, že svatě, kteří spolu s Kristem kralují, máme uctívat a vzývat, aby se za nás modlili k Bohu, a že i jejich ostatky mají být uctívány. Pevně vyznávám, že je dovoleno mít a uchovávat obrazy Kristovy, jakož i Bohorodičky vždy Panny a ostatních svatých, a že těmto obrazům má být prokazována náležitá čest a úcta; právě tak vyznávám, že Kristus zůstavil své Církvi pravomoc udělovat odpustky a že užívání těchto odpustků je křesťanskému lidu nejvyšš prospěšné.

Svatou, katolickou a apoštolskou církev římskou uznávám za Matku a Učitelku všech místních církví a biskupu římskému jakožto nástupci svatého Petra, knížete apoštolů, i jakožto náměstku Ježíše Krista slibuji a přísahám pravou poslušnost.

Právě tak uznávám a vyznávám bez jakékoli pochybnosti všechno ostatní, co bylo stanoveno, vymezeno a prohlášeno posvátnými kánony a ekumenickými koncily, zvláště pak svatým koncilem tridentským v letech 1545-1563 a svatým koncilem vatikánským v letech 1869-1870, především co se týče prvenství a neomylného učitelského úřadu biskupa římského; a všechno, co se tomu staví na odpor, jakož i všechna bludná učení, od Církve svaté odsouzená, zavržená a vyobcováním zatížená, rovněž odsuzuji, zavrhuji a vyobcováním zatěžuji.

Já, N.N., připovídám, slibuji a přísahám, že tuto pravou katolickou víru, bez níž nikdo nemůže být spasen a kterou nyní dobrovolně vyznávám a vpravdě přijímám, s pomocí Boží budu zachovávat a vyznávat s naprostou vytrvalostí až do posledního dechu svého života v úplnosti a neporušenosti a že podle své možnosti se budu starat o to, aby byla přijata, vyučována a hlásána také od těch, kdo mi budou svěření podle mého postavení: tak mi pomáhej Bůh a tato svatá evangelia Boží. Amen